

Za sociální komfort si připlatíme

Stačil jediný rok, v němž se potkaly dopady pandemie s mimořádně nezodpovědnou fiskální politikou, a náraz na dluhovou brzdu se přiblížil o dvacet let. Státní dluh vzroste jen za roky 2020 a 2021 o polovinu na zhruba 2,5 bilionu korun a na další roky jsou rovněž plánovány stamiliardové deficity. Veřejný dluh dosáhne 55 procent HDP velmi pravděpodobně již v roce 2024.

Často slyším otázku: „A proč to vadí? Vždyť se zadlužují všichni. A české zadlužení je čtvrté nejvyšší v celé Evropě.“ Je pravda, že se sice „zadlužují všichni“, ale ne všichni tak rychle a také ne všem se podařilo smířit skutečně nezbytná opatření související s pandemií s těmi, která s ní souvisí jen velmi okrajově. V důsledku toho se už během pouhých tří až čtyř let Česká

republika z pozice čtvrté nejméně zadlužené země unie posune mimo první desítku.

Jarní výhled MMF na příštích pět let Česko označuje za zemi s druhým nejvyšším očekávaným růstem zadlužení v rámci EU. Podle červnového fiskálního monitoru EUNIFIs bude český deficit v roce 2024 ve výši pěti procent nejvyšší z celé EU.

Občané by proto měli v nadcházejících volbách rozhodnout o tom, co od státu požadují, a co jsou tím pádem ochotni financovat z daní. Chtějí-li od státu dosavadní či štedřejší sociální komfort, budou se muset smířit s tím, že si připlatí, protože nutné úspory na výdajové straně stačit nebudou. Pokud si naopak budou přát stagnaci či pokles daňové zátěže, musí následovat debata o tom, v kterých oblastech klesne úroveň sociálního státu a veřejných služeb.

EVA ZAMRAZILOVÁ
PŘEDSEDKYNĚ NÁRODNÍ
ROZPOČTOVÉ RADY